

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD., v právnej veci navrhovateľa: **J.**, bytom Š., proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/12/2010-11 zo dňa 10.2.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/12/2010-11 zo dňa 10.2.2010 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. X. zo dňa 14.9.2009, ktorým odporkyňa podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára

Sociálnej poisťovne, pobočka Levice, zo dňa 28.8.2009, nie je invalidný, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená len na 25% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie žiadajúc rozhodnutia odporkyne zrušiť a vrátiť jej vec na ďalšie konanie. Poukázal na svoje zdravotné problémy s chrbticou, častú práceneschopnosť a na náročné zamestnanie. Uviedol, že v apríli absolvuje vyšetrenia a v máji 2010 predloží súdu ďalšie lekárske nálezy.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny s odôvodnením, že posudkoví lekári sociálneho poistenia po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení zdravotného stavu navrhovateľa a za jeho osobnej účasti vyhotovili logické a jednoznačné posudky, z ktorých vychádzal vo svojom rozhodnutí aj krajský súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 zákona je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods.1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona) je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z.).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že zdravotný stav navrhovateľa bol po podaní žiadosti o invalidný dôchodok zo dňa 27.8.2009 posúdený dňa 28.8.2009 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Levice, so záverom, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa sú degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách s miernym funkčným postihnutím s prejavmi nervového a svalového dráždenia s obmedzením pohybu v obmedzenom úseku (kap. XV, oddiel E, pol. 3, písm. b/ prílohy č. 4 zákona), ktoré odôvodňujú 25%-ný pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Z posudku ďalej vyplýva, že u navrhovateľa nie sú prítomné známky koreňového dráždenia, len porucha statodynamiky osového aparátu, boli potvrdené diskopatia v oblasti L5/S1 s incipientnými zmenami tiel príľahlých stavcov a úrazová lézia n. ulnaris s prítomnou poruchou citlivosti IV. a V. prsta, bez poruchy úchopu. Posudkový lekár konštatoval, že vzhľadom na to, že ubehol len rok od začatia liečby a neboli vyčerpané všetky možnosti konzervatívnej liečby, po vyšetrení navrhovateľa bez nálezu morfológického podkladu a bez prítomných koreňových príznakov pokladal stav za recidivujúce lumboischialgie s miernym funkčným postihnutím. Poruchu citlivosti IV. a V. prsta pravej ruky nepovažoval za posudkovo významnú.

Po podaní opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľa posudzovaný dňa 25.11.2009 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne – pobočky v Leviciach a dňa 19.1.2010 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne – ústredia so sídlom v Nitre, ktorí na základe stanovenia zhodnej diagnózy dospeli k rovnakému záveru vylučujúcemu invaliditu u navrhovateľa. Rozhodujúce ochorenie – dorzalgia

bez radikulopatie – podmieňuje mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľa o 25% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. U navrhovateľa sú bolesti, ktorými trpí asi 3 roky, spôsobené napriamenou lordózou a drobnými degeneratívnymi zmenami, bez prítomnosti výraznej štrukturálnej poruchy stavcov, hernie diskov, zúženia spinálneho kanála či kompresie miešnych koreňov. Ide len o mierne postihnutie s ľahkou poruchou statiky a dynamiky chrbtice. Postihnutie ulnárneho nervu vpravo v dôsledku rezného poranenia v minulosti hodnotili lekári ako posudkovo nevýznamné.

Odvolačný súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne postupom podľa § 250l a nasl. OSP dospel k záveru, že rozhodnutie a postup odporkyne pred jeho vydaním boli správne a v súlade so zákonom.

Podľa názoru odvolacieho súdu, je z postupu krajského súdu zrejmé, že dôsledne skúmal, či závery podaných posudkov majú podklad v lekárskejších nálezoch a vyšetreniach všetkých zdravotných problémov, ktoré navrhovateľ udával, najmä tých, ktoré sú z objektívneho hľadiska spôsobilé znižovať jeho pracovný potenciál. Krajský súd preto nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľa nevyhovel.

Navrhovateľ nepredložil v odvolacom konaní žiaden dôkaz, ktorý by tento záver spochybňoval, alebo ktorý by nasvedčoval inému rozsahu zdravotného poškodenia, ako bol ustálený. Neuviedol nič nové, s čím by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Všetky v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Ak by sa však v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľa zhoršil, nič mu nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie jeho zdravotného stavu.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd dôvodne považoval rozhodnutia odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľa nevyhoveli. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. januára 2011

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová